

Άγιος Νέστορας

π. Βασιλείου Ι. Καλλιακμάνη

α) Ἡ μαθητεία σέ ικανό διδάσκαλο καί ἔμπειρο πνευματικό πατέρα θεωρεῖται ἀπαραίτητη γιά ὅποιον θέλει νά μνηθεῖ στή χριστιανική ζωή. Αὐτή δέν μεταδίδεται ἀπλῶς μέ λόγους καί βιβλία.

Μεταγγίζεται διά τοῦ παραδείγματος. Στό Συναξάρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἀναφέρεται ὅτι αὐτός καταγόταν «ἀπό τήν πόλιν Θεσσαλονίκην, εὐσεβῆς ὢν ἄνωθεν ἀπό τούς γονεῖς του καί διδάσκαλος τῆς εἰς τόν Χριστόν πίστεως». Παράλληλα ἦταν στρατηγός τῶν ρωμαϊκῶν στρατευμάτων τῆς Θεσσαλίας καί ἀνθύπατος Ἑλλάδος. Αὐτό ὅμως δέν τόν ἐμπόδισε νά καλλιεργεῖ τήν χριστιανική εὐσέβεια καί νά μυσταγωγεῖ πολλούς μαθητές στήν εὐαγγελική ἀλήθεια.

β) Ἐκεῖνος πού ἐμπνέεται ἀπό τὸ ἀναστάσιμο κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου δέν τὸ κρατᾷ μόνο γιά τὸν ἑαυτό του· ἐπιθυμεῖ νά τὸ μεταδώσει καί στοὺς ἄλλους. Ἐκεῖνος πού ὑφίσταται τήν «πνευματική ἀλλοίωση», τήν «εὐπρεπεστάτην», ὅπως διδάσκουν τὰ λειτουργικά κείμενα, θέλει νά μνηθοῦν καί ἄλλοι στή ζωή τοῦ Πνεύματος. Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου διακρίθηκε ὁ Ἅγιος Νέστορας, πού ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ στίς 27 Ὀκτωβρίου.

γ) Ἡ γνωστοποίηση ὅτι ὁ Δημήτριος ὄχι μόνο ἦταν χριστιανός, ἀλλὰ δίδασκε τὴν πίστη σέ κύκλο μαθητῶν, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καθαίρεσή του ἀπὸ τὸ στρατιωτικό ἀξίωμα καί τὴ φυλάκισή του. Ὁ καίσαρας Γαλέριος ἦταν ιδιαίτερα αὐστηρὸς μέ τὸν νεαρὸ ἀξιωματικό. Ἐπιπλέον, θέλοντας νά ἐορτάσει τὴ νίκη τοῦ κατὰ τῶν Σκυθῶν, ὀργάνωσε μονομαχίες στὸ στάδιο τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου ὁ γιγαντόσωμος Λυαῖος καυχιόταν ἀλαζονικά καί προκαλοῦσε τούς φοβισμένους χριστιανούς.

δ) Σὲ ἐποχὴ πού ἡ χριστιανικὴ πίστις βρισκόταν σὲ διωγμὸ καὶ οἱ χριστιανοὶ ὀδηγοῦνταν στὶς ἀρένες ὡς βορὰ ἄγριων θηρίων, στὶς φυλακὲς καὶ στὸ μαρτυρικὸ θάνατο, ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ ἀντισταθεῖ; Κι ὅμως, ὁ τολμηρὸς μαθητὴς τοῦ Δημητρίου, ὁ Νέστορας, ὀπλισμένος μὲ θάρρος καὶ ἀνδρεία εἰσέρχεται ἐκουσίως στὸν στίβο, γιὰ νὰ δώσει τὸν καλὸ ἀγώνα. Δὲν ὑπολογίζει τὴν ὑπεροχὴ τοῦ ἀντιπάλου, δὲν κάμπτεται στὶς ἐχθρικές ἰαχὲς τοῦ πλήθους.

ε) Προφανῶς ἔρχεται στὸ νοῦ τοῦ αὐτοῦ πού εἶχε διδαχθεῖ ἀπὸ τὸ διδάσκαλό του: "Ὅτι μπορεῖ οἱ χριστιανοὶ νὰ εἶναι φαινομενικὰ ἀδύναμοι καὶ νὰ διώκονται, ἀλλὰ ἡ δύναμή τους εἶναι ἐσωτερικὴ, πνευματικὴ καὶ «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (βλ. Β' Κόρ. 12, 9). Ἐνθυμεῖται τὴν ἄνιση μάχη πού ἔδωσε ὁ Δαβὶδ ἀπέναντι στὸν Γολιάθ καὶ βγήκε νικητὴς. Ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν παρρησία καὶ τὴν στερεότητα τῆς πίστεως τοῦ διδασκάλου του, ὁ ὁποῖος θυσίασε ἐπίγεια δόξα, ἀξιώματα καὶ πλοῦτη γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

στ) Ὁ Νέστορας προσφεύγει στὸ φυλακισμένο Δημήτριο καὶ σύμφωνα μὲ τὸν Συναξαριστὴ τοῦ λέει: «Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, θέλω νὰ πολεμήσω μὲ τὸν Λυαῖον. Ὅθεν παρακάλεσε τὸν Κύριον διὰ λόγου μου. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐσφράγισε τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ εἶπε. Καὶ τὸν Λυαῖον θέλεις νικήσεις καὶ διὰ τὸν Χριστὸν θέλεις μαρτυρήσεις. Ὅθεν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Ἁγίου, λαβὼν θάρρος ὁ Νέστωρ καὶ δύναμιν εἰς τὴν ψυχὴν του, εὐθύς ἐπήδησεν εἰς τὸ στάδιον. Καὶ πολεμήσας μὲ τὸν Λυαῖον, ἐθανάτωσεν αὐτόν. Καὶ οὕτω κατέβαλε καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ἐκείνου καὶ τὸ καύχημα τοῦ βασιλέως».

ζ) «Ὁ βασιλεὺς λοιπὸν ἐντροπιασθεὶς, ἐλυπήθη ὁμοῦ καὶ ἐθυμώθη. Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἅγιος Δημήτριος ἐπαρακίνησεν εἰς τοῦτο τὸν Νέστορα, ἔστειλε στρατιώτας, καὶ ἐπρόσταξεν αὐτούς νὰ κατατρυπήσουν μὲ λόγχας τὸν Ἅγιον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν. Διατὶ ἐγένινεν αἷτιος τῆς σφαγῆς τοῦ Λυαίου. Γενομένου δὲ τούτου, εὐθύς ὁ μέγας Δημήτριος παρέδωκε τὴν ἀγίαν του ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Πολλὰ δὲ θαύματα καὶ ἰατρείας παραδόξους ἐποίει μετὰ θάνατον. Ἐπειτα, μὲ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἀπεκεφαλίσθη καὶ ὁ Ἅγιος Νέστωρ». Ἔτσι διδάσκαλος καὶ μαθητὴς, ὡς καλοὶ στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, δέχθηκαν τὸν «ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον» (βλ. Α' Πέτρ. 5, 4).

Πηγή: Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου Καρέα